

Pytalski

Na ulicy Trybunalskiej
Mieszka sobie Staś Pytalski,
Co, gdy tylko się obudzi,
Pytaniami dręczy ludzi:

W którym miejscu zaczyna się kula?
Co na deser gotują dla króla?
Ile kroków jest stąd do Powiśla?
O czym myślałby stół, gdyby myślał?
Czy lenistwo na łokcie się mierzy?
Skąd wiadomo, że Jurek to Jerzy?
Kto powiedział, że kury są głupie?
Ile much może zmieścić się w zupie?
Na co łysym potrzebna łysina?
Kto indykom guziki zapina?
Skąd się biorą bruneci na świecie?
Ile ważą dwa kleksy w kajecie?
Czy się wierzy niemowie na słowo?
Czy jaskółka potrafi być krową?

Dziadek już od roku siedzi
I obmyśla odpowiedzi.
Babka jakiś czas myślała,
Ale wkrótce osiwiła,
Matka wpadła w stan nerwowy
I musiała zażyć bromu,

Ojciec zaś poszedł po rozum do głowy
I kiedy powróci – nie wiadomo.

Ptasie plotki

Usiadła zięba na dębie:

– Na pewno dziś się przeziębę!

Dostanę chrypki, być może,
Głos jeszcze stracę, broń Boże,

A koncert mam zamówiony
W najbliższą środę u wrony.

Jęknęły smutnie żołędzie:

– Co będzie, ziębo, co będzie?

Leć do dzięcioła, do buka,
Niech dzięcioł ciebie opuka!

Podniosła lament sikora:

– Podobno zięba jest chora!

Gil z tym poleciał do szpaka.

– Jest sprawa taka a taka:

Mówiła właśnie sikora,
Że zięba jest ciężko chora.

Poleciał szpak do słowika:

– Ze słów sikory wynika,

Że zięba już od miesiąca

Po prostu jest konająca.

Słowik wróblowi poleciał,
By trumnę dla zięby sklecił.

Rzekł wróbel do drozda: – Droździe,
Do trumny przynieś mi gwoździe.

Stąd dowiedziała się wrona,
Że zięba na pewno kona.

A zięba nic nie wiedziała,
Na dębie sobie siedziała,

Aż jej doniosły żołędzie,
Że koncert się nie odbędzie,

Gdyż zięba właśnie umarła
Na ciężką chorobę gardła.

Hipopotam

Zachwycony jej powabem
Hipopotam błagał żabę:
– Zostań żoną moją, co tam,
Jestem wprawdzie hipopotam,
Kilogramów ważę z tysiąc,
Ale za to mógłbym przysiąc,
Że wzór męża znajdziesz we mnie
I że ze mną żyć przyjemnie.
Czuję w sobie wielki zapał,
Będę ci motylki łapał
I na grzbiecie, jak w karecie,
Będę woził cię po świecie,
A gdy jazda już cię znuży,
Wrócisz znowu do kałuży –
Krótko mówiąc – twoją wolę
Zawsze chętnie zadowolę,
Każdy rozkaz spełnię ściśle.
Co ty na to?

– Właśnie myślę...
Dobre chęci twoje cenię,
A więc – owszem. Mam życzenie...
– Jakie, powiedz? Powiedz szybko,
Moja żabko, moja rybko,
I nie krępuj się zupełnie –
Twe życzenie każde spełnię,
Nawet całkiem niedościgłe...
– Dobrze, proszę: nawlecz igłę!

Na wyspach Bergamutach

Na wyspach Bergamutach
Podobno jest kot w butach.

Widziano także osła,
Którego mrówka niosła.

Jest kura samograjka
Znosząca złote jajka;

Na dębach rosną jabłka
W gronostajowych czapkach,

Jest i wieloryb stary,
Co nosi okulary,

Uczone są łososie
W pomidorowym sosie.

I tresowane szczury
Na szczycie szklanej góry,

Jest słoń z trąbami dwiema
I tylko... wysp tych nie ma.

Atrament

Nikt opisać nie potrafi,
Jaki w szkole powstał zamęt,
Gdy na lekcji geografii
Nagle rozlał się atrament.

Porozlewał się po mapie,
Co leżała na katedrze,
Tutaj cieknie, tam znów kapie,
Wnet do różnych miast się wedrze.

W Kocku, Płocku, Radzyminie
Czarne kleksy się rozprysły
I atrament dalej płynie,
I już wlewa się do Wisły.

Pewien strażak dla ochłody
Miał się kąpać w tym momencie,
Zdjął ubranie, wszedł do wody,
Lecz się znalazł w atramencie.

Strażakowi zrzęda mina:
– Cóż to znowu za pomysły!
I czarniejszy od Murzyna
Wyszedł strażak z nurtów Wisły.

Długo martwił się i smucił:
– W straży tak się nie pokażę...
Więc do straży nie powrócił,
Tylko został kominiarzem.

Szelmostwa lisa Witalisa

I
Znano różne w świecie lisy:
Był więc lis Ancymon Łysy;
Pospolity lisek rudy,
Pełen sprytu i obłudy;
Lis niebieski – wielka sknera;
Zezowaty lis – przechera;
Czarny lisek ogoniasty;
Lis Patrycy Jedenasty;
Srebrny lis niezwykle szczwany;
Lis Mikita spod Oszmiany;
Lis Telesfor farbowany,
Niebezpieczny i zawzięty;
Lis Wincenty, lis Walenty,
Lecz nie było w świecie lisa
Ponad lisa Witalisa.

